Dravida. — *b*) *eine best.* Râginî.

द्रविडगौडक m. *ein best.* Râga S. S. S. 82. Vgl. द्राविड°.

द्रविडोपनिषद् f. Titel einer Upanishad. °षच्छेखर m., °षत्तात्पर्यरत्नावलि f., °षत्सार und °षत्सारररत्नावलिव्याख्या f. Titel dazu gehöriger Werke Opp. Cat. 1.

द्रविण 1) n. *a) bewegliches Gut, Habe, Reichthum, Geld.* द्रविणराशि m. *ein Haufen Geld, eine Menge von Kostbarkeiten* Harshak. 101, 24. — *b) Wesenhaftigkeit, Bestand, Vermögen, Kraft.* — *c)* Name eines Sâman, अग्नेर्द्रविणम् desgl. — 2) m. *a)* Pl. Bez. *der* Vaiçja *in* Krauńkadvîpa. — *b)* N. pr. α) eines Sohnes des Vasu Dhara und des Pṛthu. — β) eines Berges.

द्रविणक m. N. pr. eines Sohnes des Agni.

*द्रविणनाशन m. *Moringa pterygosperma.*

द्रविणवत् Adj. 1) *Güter mit sich führend, segenbringend.* — 2) *stark, kräftig.*

द्रविणस् 1) n. *a)* = द्रविण 1) *a).* — *b)* concret *Spender von Gütern.* — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Pṛthu.

द्रविणस्यु Adj. 1) *nach Gütern verlangend.* — 2) *gern Güter verschaffend.*

द्रविणस्वत् Adj. *mit Gütern versehen, segenbringend.*

द्रविणाधिपति m. Bein. Kubera's.

*द्रविणीय्, °यति Denom. von द्रविण.

द्रविणेश्वर m. *Besitzer von Reichthümern* 179, 23.

द्रविणोद, °दस् und °दा Adj. *Güter gebend,* — *bringend,* — *verschaffend.*

द्रविणोविद् Adj. dass.

द्रवितर् Nom. ag. *Läufer.*

द्रवितु Adj. *laufend, eilend.*

द्रवी Adv. 1) *mit कर् *flüssig machen, schmelzen.* — 2) mit भू *flüssig werden.*

*द्रवीकरण n. *das Schmelzen.*

द्रवीभाव m. *das Schmelzen,* so v. a. *das Weichwerden, Gerührtwerden.*

द्रवीयस् Adj. *zum grössten Theil* —, *recht flüssig.* Nach Kâśik. zu Suçr. 1, 72, 1 = द्रावाडुत्तरो ऽद्रवो द्रवकीनः; dieses wäre द्रवेतर.

1. द्रव्य n. 1) *Gegenstand, Ding, Stoff, Substanz.* Die Anhänger des Njâja nehmen *neun,* die Gaina *sechs Substanzen* an. — 2) *ein einzelnes Ding, Individuum.* — 3) *ein taugliches Subject.* — 4) *Arzneistoff.* — 5) *Gegenstand des Besitzes, Habe, Gut.* — 6) *Gold.* — 7) **Glockengut.* — 8) **Salbe.* — 9) *ein geistiges Getränk.* — 10) **bescheidenes Benehmen.*

2. द्रव्य 1) Adj. *a) zu einem Baume gehörig.* — *b) baumartig.* — 2) *n. *Lack, Gummi.*

*द्रव्यक Adj. = द्रव्यं करोति, वकति oder आवकति.

द्रव्यकृश Adj. *unbegütert, arm* Âpast.

द्रव्यगण m. *eine Zusammenstellung von Heilstoffen ähnlicher Wirkung.*

द्रव्यगुण, °गुणदीपिका f., °गुणपर्याय m., °गुणसंग्रह m. und °गुणाकर m. (Opp. Cat. 1) Titel von Werken.

द्रव्यजात n. *eine Art von Stoff* 107, 18.

द्रव्यत्व n. *Substanzialität.*

द्रव्यदीपक n. *eine Art von Vergleichung, bei der von einem Individuum zweierlei ausgesagt wird.*

द्रव्यदेवता f. *die Gottheit eines Gegenstandes,* — *Stoffes* Hemâdri 1, 93, 11. 15.

द्रव्यनिरूपण n. (Opp. Cat. 1), द्रव्यपताका f. (ebend.), द्रव्यपदार्थ m. und द्रव्यप्रकाशिका f. Titel von Werken.

द्रव्यप्रकृति f. Pl. *Minister, Reich, Festungen, Schatz und Heer* Spr. 2997.

द्रव्यभाषा f. und °टीका f. Titel zweier *Commentare.*

द्रव्यमय Adj. *substanziell, stoffhaltig.*

द्रव्ययज्ञ Adj. *substanzielle Opfer darbringend* Bhag. 4, 28.

द्रव्यरत्नावलि f. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

द्रव्यवत्त्व n. *das Begütertsein* Gaim. 6, 1, 10.

द्रव्यवत् Adj. 1) *der Substanz inhärirend.* — 2) *begütert.*

द्रव्यवर्धन m. N. pr. eines Autors.

द्रव्यवृद्धि f. *Vermehrung der Habe* 209, 3.

द्रव्यशुद्धि f. *Reinigung verunreinigter Gegenstände* Gaut. 1, 29. °दीपिका f. Titel eines Werkes.

द्रव्यसंग्रह m. Titel eines Werkes Bühler, Rep. No. 613.

द्रव्यसमुद्देश m. Titel eines Abschnittes im Vâkjapâdîja.

द्रव्यसारसंग्रह m. Titel eines Werkes.

द्रव्यागम m. *Erwerb einer Habe* Spr. 3950.

द्रव्यात्मक Adj. *substanziell, stoffhaltig.*

द्रव्याश्रित Adj. *an der Substanz haftend* 247, 6.

द्रष्टर् Nom. ag. 1) *der da sieht, schaut.* Als 2te Sg. Fut. ohne Copula 58, 4. — 2) *der ein geübtes Auge hat* R. 2, 80, 3. — 3) *der da untersucht, prüft, leitet, ein Erkenntniss fällt* (in gerichtlichen Sachen). Ohne Object *Richter.*

द्रष्टव्य Adj. 1) *wer* oder *was gesehen werden kann, sichtbar, erblickbar.* — 2) *wer* oder *was gesehen* —, *erblickt werden muss* 151, 25. 160, 5. — 3) *anzublicken.* — 4) *zu erblicken,* so v. a. *zu erkennen.* — 5) *was noch erkannt werden muss.* — 6) *zu prüfen, zu untersuchen, zu leiten* (ein Process). — 7) *anzusehen, zu betrachten,* — *als* (Nom.).

द्रष्टृत्व n. Nom. abstr. zu द्रष्टर् 1).

*द्रक् m. = द्रुद् *See.*

*द्रक्ष m. N. pr. eines Mannes. S. द्राक्षायण.

द्रक्षीयस् Adv. *fest, tüchtig.*

1. द्रा, द्राति *laufen, eilen.* Med. in दद्राण. — Caus. द्रापयति *Jmd zum Laufen bringen.* — Desid. vom Caus. दिद्रापयिषति *Jmd zum Laufen bringen wollen.* — Intens. दरिद्राति (*hinundher laufen*) *sich in Noth befinden, arm sein.* — *Desid. vom Intens. दिदरिद्रासति und दिदरिद्रिषति. — Mit अप *davonlaufen.* — Mit अभि *ereilen.* — Mit वि *auseinander* —, *davonlaufen* Râgat. 7, 1368 (विदद्रुः zu lesen). विद्राण *davongelaufen,* so v. a. *verschwunden, dahin seiend* Bâlar. 225, 7. Harshak. 141, 15. *sich nicht zu helfen wissend, in der grössten Verlegenheit sich befindend* 121, 20. 174, 1.

2. द्रा, द्राति, द्रायति *schlafen.* — Mit अव *einschlummern.* — Mit नि Act. Med. *einschlummern, schlummern, schlafen* 182, 27. निद्राण *eingeschlafen, schlafend* Spr. 7818. *von einer Blüthe so v. a. *noch nicht aufgeblüht.* निद्रित *schlafend,* निद्रितवत् statt des Verb. fin. — Desid. निदिद्रासति *zu schlafen verlangen.* — Mit *परिणि und *प्रणि, °द्राति. — Mit वि, °द्राण *aus dem Schlafe erwachend* (?).

द्राक् Adv. *eiligst, alsbald, sogleich.*

द्राक्केन्द्र n. *Excentricität, der Abstand eines Planeten vom Punkte seiner grössten Geschwindigkeit* Ganit. Spashṭ. 39.

द्राकप्रतिमण्डल n. *ein zweiter excentrischer Kreis* Golâdhj. 6, 21.

द्राक्ष Adj. *aus Weintrauben bereitet.*

द्राक्षा f. *Weinstock, Weintraube.* °रस m. *Traubensaft* Spr. 3000.

द्राक्षाघृत n. *ein best. medicinisches Präparat* Rasar. 598.

*द्राक्षाप्रस्थ m. N. pr. einer Stadt.

*द्राक्षामत् Adj. *mit Weinstöcken versehen.*

द्राक्षारिष्ट m. *ein best. medicinisches Getränk* Mat. med. 13. 138.

द्राक्षासव m. *Traubenliqueur* Karaka 1, 27.

*द्राख्, द्राखति (शोषणे, श्लथनार्थे).

*द्राग्भृतक n. *frisch geschöpftes Wasser.*

*द्राघ्, द्राघते (आयामे, व्यायामे oder श्रमे, कदर्थने, भमे).

द्राघय्, °यति 1) *verlängern, in die Länge ziehen, ausdehnen, verlängern* (einen Vocal). — 2) *lange machen, sich lange bedenken.*

द्राघिमन् m. 1) *Länge* Harshak. 199, 20. Comm.